

РЕШЕНИЕ

№ 1780

гр. София, 17.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Николай Ангелов

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **73** по описа за **2022** година докладвано от съдия Наташа Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Д. Х. Х. срещу Решение № 705/17.10.2021 г. по НАХД № 8615/2021 г. на СРС, НО, 9 състав. С оспореното решение е потвърдено Наказателно постановление № 21-4332-005178/23.03.2021 г., издадено от Началник сектор при ОПП-СДВР, с което са му наложени: 1. административно наказание „глоба“ в размер на 10 лв. за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП., вр. чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 2 от ЗДвП. и 2. административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв. и наказание „лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец“ за нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП., вр. чл. 183, ал. 6, вр. чл. 183, ал. 5, т. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба се поддържа, че решението на СРС е незаконосъобразно и постановено при допуснати съществени процесуални нарушения. Претендират се разности.

В съдебно заседание касаторът не се представлява. От процесуалния му представител адв. П. е постъпило писмено становище, в което заявява, че поддържа касационната жалба и моли оспореното решение на СРС да бъде отменено. Претендира сторените по делото разности.

Ответникът – СДВР-ОПП – в съдебно заседание не се представлява.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор Ц.,

която счита касационната жалба за неоснователна.

Административен съд София – град, II касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от надлежна страна, в законоустановения срок, срещу съдебен акт, който подлежи на инстанционен контрол, а разгледана по същество е основателна.

Въззивният съд, след обсъждане на събраните писмени и гласни доказателства, е приел за установена следната фактическата обстановка:

Д. Х. Х. е правоспособен водач на МПС от 15.12.2016 г. Същият е наказван за административни нарушения по ЗДвП. с 6 НП, включително и за нарушения по чл.6, т.1 от ЗДвП. и по чл.100, ал.1 т.1 от ЗДвП.

На Х. е връчено НП № 20-4332-011210/03.07.2020 г., влязло в сила на 17.07.2020 г. за нарушение по чл.6, т.1 ЗДвП.

При направена проверка от полицейски органи е установено, че на 27.02.2021 г., около 03.13 часа Х. е управлявал МПС лек автомобил „М. Г 500“ с рег. № 334М795 в [населено място] по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]. При движението с автомобила на кръстовището, образувано от [улица]и [улица]Х. при ляв завой навлязъл и преминал с МПС на забранен светещ червен светофар на работещата в нормален режим светофарна уредба. Същият е бил спрян за проверка. При извършената проверка не е представил на служителите от СДВР-ОПП контролен талон към своето СУМПС. Заявил при проверката, че ще обжалва и че всичко „падало в съда“. Признал пред тях, че имал друг акт за преминаване на червен светофар. Лицето отказало да подпише съставеният му АУАН серия ГА № 174150 от 27.02.2021 г. Отказът е удостоверен по надлежния ред.

Въз основа на АУАН е издадено Наказателно постановление (НП) № 21-4332-005178 от 23.03.2021 г.

Решението на СРС е валидно, допустимо, но по същество – неправилно.

Касационният състав приема, че АУАН и НП не отговарят на изискванията на чл. 42, т. 3 от ЗАНН /в относимата редакция/, както и на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН /в относимата редакция/.

В производството пред СРС е представено като доказателство писмо от 19.07.2021 г. от СО, в което е заявено, че няма образувано кръстовище между [улица]и [улица]. Към писмото е приложена и схема на пътния участък.

Касационната инстанция не споделя извода на СРС, че изложеното в писмото, че вероятно е допусната техническа греша и се касае за кръстовището между [улица]и [улица], е основание да се приеме, че фактическата обстановка по делото е била изяснена.

Съгласно чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, мястото, където е извършено нарушението е задължителен реквизит на наказателното постановление. Описанието на нарушението в наказателно постановление следва да е пълно, точно и ясно, а коректното посочване на мястото на извършване на нарушението е един от елементите, които способстват за индивидуализиране на конкретното нарушение, за което е ангажирана отговорността на нарушителя.

Посоченото от наказващия орган в наказателно постановление място на извършване на нарушението не съответства на действителната фактическа обстановка, установена по делото от писмо от 19.07.2021 г. от СО. Налице е неопределеност, неяснота на

обжалваното наказателно постановление по отношение на мястото на извършване на нарушението, което води до липса на възможност за индивидуализиране на конкретното нарушение, за което наказващият орган е наложил административно наказание. Формалността на административнонаказателното производство предпоставя максимална прецизност на наказващия орган при индивидуализацията на конкретното нарушение. Изложеното влече извод за наличие на допуснато от наказващия орган нарушение на процесуалните правила при издаване на наказателното постановление. Характерът на вменените нарушения и фактът, че така посоченото в наказателното постановление място, а именно несъществуващо кръстовище е пречка да се установи и от наказаното лице, и от съда за извършено къде точно деяние е наложено конкретното наказание, сочат на ограничаване и възпрепятстване на правото на защита на наказаното лице. Последното обосновава извода, че в случая става въпрос за допуснато от наказващия орган съществено процесуално нарушение при издаване на наказателното постановление, респ. налице е основание за отмяна на наказателното постановление.

При така установеното, касационният съд намира, че обжалваното решение е незаконосъобразно и са налице касационни основания за неговата отмяна, поради което следва да бъде отменено, като бъде отменено и издаденото НП.

При този изход на спора на касатора се дължат разноски на основание чл. 63д от ЗАНН, във вр. с чл. 143, ал. 1 от АПК, съобразно представените по делото списък на разноските и договор за правна защита и съдействие, в размер на 400 лв. заплатено адвокатско възнаграждение.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, II касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 705/17.10.2021 г. по НАХД № 8615/2021 г. на СРС, НО, 9 състав.

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 21-4332-005178/23.03.2021 г., издадено от Началник сектор при ОПП-СДВР, с което на Д. Х. Х. са наложени: 1. административно наказание „глоба“ в размер на 10 лв. за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП., вр. чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 2 от ЗДвП. и 2. административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв. и наказание „лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец“ за нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП., вр. чл. 183, ал. 6, вр. чл. 183, ал. 5, т. 1 от ЗДвП.

ОСЪЖДА СДВР за заплати на Д. Х. Х. с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] сумата от 400/четиристотин/лв., представляваща разноски в производството.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

